

מה הן לובשות בחנוכת הכנסת?

דמוקראטיה זה דבר טוב מאד. אבל בכל זאת, מי לא מתגעגע קצת, בסתר ליבו, לזוהר של תקופת המלוכה? מי לא הולם על נשי-פאר מלכותיים, בתלבושות מפו-

שמלה שחורה שקנתי בהזדמנות. לפני שנה.

*** שולמית אלזני,** ח"כ מפא"י: "היינו תי חולה שלשה שבועות ובגלל זה לא הכנתי את כל מה שהייתי רוצה. בכל זאת, אנסה להיות חתיכה כמו כל אשה. אלבש בודאי שמלה הודמנות בשביל כל אלה הם ללא-ספק הודמנות בשביל כל אשה להרגיש רעיונות וטעם.

*** שושנה ספיר,** אשת שרה-אוצר, פנחס ספיר: "זה עניין פרטי שלי כי החלט. זה לא מעניין אף אחד מה אלבש."

*** אמה תלמי,** ח"כ מפ"ם: "הכנתי שמלה חדשה שהיתה עוד בתכנית הקייץ שלי, אך משום מה לא התבצעה. עתה הכנתי אותה, בדרך המאורעות. זוהי שמי לה לבנה שנראית כמו צינור עם צווארון, שמתרחבת כלפי מטה. באמת זה מורחח מה ילבשו כולם."

*** דבורה נצר,** ח"כ מפא"י: "לא הכינתי שום דבר, אך אלבש משהוא חגיגי. בשביל אדם כמוני, שוכה להשתתף כל שבע עשרה וחצי השנים בכנסת, זה חג פרטי וגדול במיוחד."

*** דינה הררי,** אשת ח"כ ל"ע יזהר הררי: "אני לא אשה שרצה לתופרות. אצלי בבית ישנה תופרת קטנה. אלבש מה שלבשתי בשבת אחרי הצהריים. אני

אירלסון

תלמי

ארות, כמו שהם מופיעים על מסכי-קולנוע, לפחות?

השבוע סוף-סוף גם אנחנו זוכים לנשף-פאר ממלכתי אמיתי, לכבוד בניין הכנסת החדש. סוף-סוף תהיה הודמנות לנשות מנהיגיהם ונבחריהם, ובעיקר לחברות הכנסת החדשה, לחגוג בפאר, בהדר, ובמיטב מדי-לצותיהן.

מה תלבש האצולה הישראלית בחגיגה הממלכתית היחידה במינה?

*** ככה אירלסון** ח"כ מפא"י לשעבר: "לא הכנתי שום דבר מיוחד. אני אלבש את השמלה הקייצית הכי טובה שלי. צבעה אפור-שחור, ותפרתי אותה בבית-ספר לי בנות של מועצת-ההפועלות, בית חנה. היא עוד טובה. למרות שנתפרה לפני שנתיים. אינני מבינה באופנה ולכן לא אתאר אותה."

*** קטה קוק,** אשת שרה-התירוח, משה קוק: "מי בכלל מתכוונת לפתיחה? זה מצחיק! לפני שאצא מהבית אלבש מהרואה."

*** גרטי שמיטוב,** אשת ח"כ מפ"ם, ויקטור שמיטוב: "אני אלבש כנראה

נמיר

רפאל

מתמטיקאית, כך שאני לא מבינה במיוחד כי שמלות."

*** אורה נמיר,** אשת ראש עיריית תל-אביב, מרדכי נמיר: "בבוקר לפני הניסיעה לירושלים אחליט מה ללבוש. זה ידוע שאני אף פעם לא מכינה שום דבר לאירועים מיוחדים."

*** נעמי תמיר,** אשת ח"כ הליברלים יוסף תמיר: "אני אלבש שני-חלקים ורודה ממש. לא הכנתי אותה במיוחד לפתיחה אלא תפרתי אותה לעונה. לזה מותאם כובע בורון ורוד, נעליים, ארנק וכפפות שחורות."

*** נאורה רפאל,** אשת ח"כ המפד"ל יצחק רפאל: "לא הכינתי שום דבר."

ורהפטיג

גז

לא חשבתי על זה. זאת לא הבעייה המרכזית והחשובה של חיי עכשיו."

*** תמר קודק,** אשת ראש עיריית ירושלים, חדי קולק: "תלוי מאד מה יהיה מנג'ה-אירי. כנראה אלבש חליפה תכלת. לא ישנה מאוד אבל גם לא חדשה."

*** שיפרה סמילנסקי,** אשת ח"כ רפ"י, יזהר סמילנסקי: "זה לא מעניין איש מה אלבש. גם לא את בעלי וגם לא אותי."

*** נעמי ורהפטיג,** אשת שרה-התירוח, זרח ורהפטיג: "לא הכינתי משהו מיוחד. יש לי כמה שמלות יפות. אני חושבת שאלבש את הבז' שקנתי השנה."

רובין

אלמוזני

שני הזמנים. תפרתי אותה מבד שהבאתי מחו"ל לפני שנה. אבל אין בה משהו מ"יחד. אם אמצא מקום להחליף בגדים, אקח איתי שתי תלבושות."

*** מתייזרה גז,** ח"כ רפ"י: "יש לי שמלה עם הרבה צבעים. עם בד שקוף. אלבש אותה כנראה עם מעיל שחור לבן. תלוי במזג-האוויר. בכלל, לבוש זה עניין של מצב-רוח. כשיש לי מצב רוח לא-טוב אני בורק כלל הולכת למספרה. לכן אני בדרך כלל לא יודעת מה אלבש קודם."

*** אסתר רובין,** אשת הצייר ראובן רובין: "אלבש שמלה בסגנון אמפיר בצבע בוד, עם ז'אקט. אך בלי כובע, אך עם צעיף ביד, נגד הרוח. שם תמיד יש רוח. תפרתי את השמלה לפתיחת התערוכה של בעלי, לפני ששה חודשים."

*** שפרה אלמוזני,** אשת ח"כ רפ"י, יוסף אלמוזני: "אלבש שמלה לבנה שנתפרה אצל התופרת הרגילה שלי."

*** יוחנן באר,** ח"כ חרות: "אשתי אצל התופרת ואצל הספר. יש לה הרבה מה לסדר. היא לא באה רק לפתיחה. היא תמיד יושבת בכנסת. יותר מכל חברי-הכנסת. כמו אורי אבנרי. בשבילה ובשבילי זה באמת חג גדול."

ואב לשניים אחר ששלטונות מס'ההכנסה ניכו ממשכורתו החדושתית בת 3500 ל"י מה שמוגים לנכות בארצות השונות.

- הדירוג של מה-שנשאר-בידי:
1. צרפת 3017 ל"י
 2. ארצות-הברית 2992 ל"י
 3. גרמניה 2671 ל"י
 4. בלגיה 2566 ל"י
 5. אנגליה 2513 ל"י
 6. אירלנד 2478 ל"י
 7. דנמרק 2160 ל"י
 8. הולנד 2097 ל"י
 9. שבדיה 2030 ל"י
 10. ישראל 2018 ל"י

רק שבזה השכיר-הגביר הישראלי עוד לא גמר. הוא לא מקבל 2018 ל"י ליד. צריך לנכות לו גם מלווה-קליטה בסך 266 ל"י וליד מקבלים מ-3500 ל"י את הסך של 1752 ל"י בלבד.

מה הפלא ששכיר-צמרת ישראליים מעדיפים לקבל משכורת נמוכה, אך חשבון-הוצאות מנופח, כפי שהתגלה לאחרונה כי כמה חברות ממשלתיות וחצי-ממשלתיות בהן מגיעות משכורות השיא ל-1500 ל"י, אבל ההוצאות הגילוח, הנקיות ממס, הן 2000 ל"י ויותר לחודש.

הווי

● ברוך השב. בתל-אביב גילתה הי-מטרה כי נוכל בינלאומי, בעל דרכון צרפתי, שהשתמש לאחרונה בשם מארסל קימלמן ולפני כן בשם מארסל גרינברג ולפני כן בשם מארסל מנדלמן ולפני כן בשם ד"ר מארסל ציון, ברח מן הארץ בדרכון ישראלי מזויף.

סופר דבר בירושלים, ששמע על העניין, פרסם אותו בעיתונו, לא שכה לציין כי רופא-היגדים שהבטיח לתלות את דו"ח התנועה היהודי הראשון בחייו במסגרת ואה במרפאתו הוא גם ממציא-תרופות ידוע כי ארצות-הברית. אחת מתרופותיו, גינגיטול, לרפוי דימום-תניכיים. אף הונהגה כתרופת-קבע בצבא ארצות-הברית.

"יהודי נחלק מסבד!" השבוע דיווח קורא חיפאי של דבר, פרק קרוטנברג, על פרק נוסף בהרפתקאותיו הישראליות של ד"ר ברבין. כתב קרוטנברג, במכתב למערכת, בסכמו את הסיפור הידוע:

"רצה הגורל שד"ר ברבין יבוא לישראל ויתנה את מכונתו במקום אסור ועוד ישמח על תשלום הקנס ואתם נתפתם לפרסום הסיפור ועזרתם ליהודי להיחלק מסבלו." היהודי הוא, כמובן, קרוטנברג, שסבל משך שנים, מדימום בתניכיים. כל התרופות שנרשמו לו, לא הועילו. כאשר קרא את סיפור הרופא-הציוני בודר, ביקש את כתובת הדוקטור, קיבל ממנו כמה מנות גינגיטול.

תוך שבועות מספר חלה הסבה קיצונית במצב תניכיו.

סטטיסטיקה

השכד הוא לא גביר

מספר קטן של מנהלים, רופאים ומהנדסים בארץ וזה והגיע למשכורת-השיא של 3500 ל"י לחודש. השבוע היתה לכל שכיר רישא אלה אפשרות להשוות את גורלם לגורל עמיתיהם בכמה ארצות מפותחות. מחקר של יועצי-מינהל בריטיים התעמק בענייה מה נשאר בידיו של שכיר נשוי

(מנהל המחלקה לא היה במשרד) שהשיב, כי הכיסאות והשולחנות הפריעו להולכי רגל. כשנשאל אם פעולה זומה נעשתה גם בלילות חול, הודה כי אינו זוכר. פקיד אחר בעירייה גילה, כי החוק הי-אוסר הצבת שולחנות וכיסאות על המדרגות קיים כבר מזמן, אך עד עתה לא הופעל. על למה הופעל דווקא השבוע? הוא הוצא מן המקרה רק בגלל לחץ התיירים."

אישר את דבריו בעל קפה פינתי, אחד משני בתי-הקפה הפתוחים: "שלא יבלבלו לי את המוח בתירוצים על הפערות לי-הולכי רגל, שבע-עשרה שנה אני מוציא שולחנות בלילות שבת בלי בעיות, ועכ"שיו נזכרו שזה מפריע? הפקחים עצמם הודיעו לאשתי כי מותר להוציא שולחנות אחרי צאת השבת."

רק רחובותי אחד היה אדיש לבעיה. הוא לא ידע לשם מה הוצבו מישמרות המחאה ליד העירייה, ולא היה לו שום מושג מה עשו פקחיו ולמה. קוראים לו יצחק כץ - ראש עיריית הרחובות.

עתונות

דו"ח תנועה לחניכיים

בחג השבועות רשם שוטר-תנועה ירושלימי דו"ח על חנייה במקום אסור למכונית בעלת מספר אמריקאי. לתדהמתו קרב אליו הנהג, ד"ר דייב ברבין, כרך אותו וכמעט נשק אותו על מתנת החג שעלתה לו 20 ל"י.

הסברו של רופא-השיניים היהודי מקל"בלנד היה פשוט: זה ביקורו הראשון בארץ והוא מאושר לזכות בדו"ח-תנועה מעטו של שוטר יהודי.

החליטה להנציח בכתב את גיימס בונד הירושלמי, אחר שהורידה לו שבע נקודות וכינתה אותו סוכן אספ-אספ-אספ.

כי נסיונה של רחל איתן בעולם הריי-גול הבינלאומי לא בא לה מאתמול. עוד לפני עשר שנים, עת טיילה בשבדיה, עצרו אותה משטרת הבטחה השבדית, בטעות כמוכי, כחשודה בריגול לטובת ברית-המועצות.

רחובות

פקחי הקביה

"לא תחמוס את חופש האזרח!" "שבת כן - שאפעס לאו!" "אנו רוצים עיר חופשית מכפייה דתית!" "לא ניתן להפוך את הרחובות למאה שמיים"

כרזות אלה, שנישאו השבוע על-ידי חברי תנועת העולם הזה - כוח חדש ברחבה שליד עיריית רחובות, ריכזו סביבן אזרחים רבים. להודותם עם תוכן הכרזות היתה סיבה ברורה: בליל-שבת האחרון עטו פקחי העירייה על שני בתי-הקפה היחידים שהיו פתוחים, הורו לבעליהם להכניס פנימה את הכיסאות והשולחנות.

מרחובותים רבים נשללה באותו הערב הזכות האחרונה שנתרה עדיין לאזרחים החופשיים בעיר: הזכות להינפש קצת, סביב כוס מיץ צוננת, בליל קיץ חם.

"שלא יבלגזו את המוח" מי הורה לפקחי העירייה לפעול השבוע כשליח'הכפייה הדתית? שום אדם בעיריית רחובות לא יכול היה לתת תשובה מסכמת על כך.

במחלקת התברואה העירונית נמצא פקיד